

Verzoening!

Liturgiesuggesties:

Psalm 8: 1 en 5

Psalm 18:9

Psalm 34: 6 en 11 (OB)

2 Korinthiërs 5:16-21

Psalm 103: 6 (OB)

Colossenzen 1:15-23

Psalm 103: 1 (OB)

Na verkondiging: Psalm 106: 21 en 22

Psalm 97: 7 (OB)

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus,
broeders en zusters, jongelui,

Er waren eens twee burenen.

Namen doen er niet toe, daarom noem ik ze maar buurman A en buurman B.

Die twee burenen hadden een geschil.

Dat ging over een boom, een fraaie beukenboom.

Het probleem was, dat die boom precies op de grens stond van de tuin van buurman A en van buurman B.

Juridisch was het niet uit te maken, wie de eigenaar van deze boom was.

Je zou kunnen zeggen dat deze boom het gemeenschappelijk eigendom was van buurman A en buurman B.

En nu wilde buurman B de boom omhakken.

Hij had er veel last van.

Driekwart van de dag lag zijn tuin in een donkere schaduw.

Dus wat hem betreft: die boom moest weg!

Maar buurman A was het daar helemaal niet mee eens.

Hij was van die fraaie beukenboom gaan houden.

Bovendien lag zijn tuin net aan de andere kant.

Voor hem was er geen schaduwprobleem.

Hij had zon in zijn tuin.

En bovendien had hij ook nog het uitzicht op een fraaie boom.

Nee, wat buurman A betreft: die boom moest blijven!

Op een gegeven moment ging buurman A bij zichzelf te rade.

Hij dacht: 'Hoe kan ik nou verhinderen dat in het holst van de nacht - wanneer iedereen slaapt - buurman B de boom gaat omkappen?'

Weet je wat ik doe?

Ik koop een goede waakhond, een herdershond.

En als buurman B de boom wil omkappen, dan vliegt die waakhond hem wel naar de keel.'

Toen buurman B zag, dat buurman A een herdershond had gekocht, werd hij bang.
Hij dacht: 'Het is duidelijk en zonneklaar wat buurman A van plan is.
Hij wil mij aanvallen.
Ik weet maar één antwoord: ik koop ook een hond.
Een hond die sterker is.
Ik koop een bouvier.'

Maar toen buurman A zag dat buurman B een bouvier had gekocht, werd hij er des te meer van overtuigd, dat buurman B niets anders dan kwade bedoelingen had.
En dat hij - koste wat het koste - de boom wilde omkappen.

U begrijpt wel, broeders en zusters, jongelui, waarop dit verhaal uitloopt.
Op een gegeven moment waren beide tuinen zwaar bewapende forten geworden.
En in beide huizen zat voortdurend iemand met een verrekijker te loeren om er achter te komen, wat de andere buurman nú weer zou gaan doen ...

Wat moet er gebeuren, als de verhoudingen zózeer uit de hand gelopen zijn?
U zult zeggen: 'Die mensen moeten met elkaar gaan praten!'
Maar hun verstandhouding was zózeer verstoord, dat er niet meer te praten viel.
Ze vertrouwden elkaars woorden voor geen cent meer.....
Er is - denk ik - maar één haalbare oplossing.
Eén van beide partijen moet zijn verstand terugkrijgen en met die waanzin ophouden.
Eén van beiden zal een eerste stap moeten doen ...
wil er verzoening komen tussen die twee.

***

Over verzoening gesproken ...
Vanuit de hemel, broeders en zusters, jongelui, doet God een eerste stap.
Hij zendt zijn eigen Zoon.
De Zoon van zijn liefde.
En in een stal in Bethlehem wordt Jezus, de Christus geboren.
Hij is Gods verzoenend 'gebaar' naar mensen toe.
Naar mensen, die van Hem vervreemd waren geraakt.
Naar mensen, die vijanden van Hem geworden waren.
Christus Jezus is Gods bemiddelaar ter verzoening.
"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft ..."
God neemt het initiatief.
Hij zendt zijn Zoon.
En Christus Jezus, de Zoon, laat Zich zenden.
Vrijwillig.
Hij neemt het op Zich om het Lam ter verzoening te zijn.
Het Lam van God dat de zonden van de wereld wegdraagt.

Paulus, de apostel en schrijver van de brief aan de Colossenzen zegt het zo:
"Ook u, die eertijds vervreemd en vijandig gezind waart blijkens uw boze werken, heeft Hij thans weer verzoend, in het lichaam van zijn vlees, door de dood ..."

In deze weken - we noemen het de 40-dagentijd ...
In deze weken bereiden we ons voor op Goede Vrijdag en Pasen.
We overdenken hoe Christus Jezus, de Zoon van Gods liefde, afdaalde in ons menselijk bestaan.
Hij heeft in zijn lichaam onze zonden gedragen.
Hij heeft - met de kostbare prijs van zijn bloed - onze schuld betaald.
Hij heeft de vloek van God over de zonde, het vuur van Gods toorn, op Zich laten neerkomen...

Sadhoe Soendar Sing, een hindoe-monnik die tot het christendom bekeerd is ... vertelt ergens het verhaal van een groep mensen, die in spanning kijken naar een boom die in brand staat.
Boven in de takken hangt een vogelnest met jonge vogels.
En de moedervogel fladdert angstig om het nest.
Op het moment dat het vuur haar jongen dreigt te verteren gaat de moedervogel op het nest zitten om met haar vleugels haar jongen te beschermen.
Wanneer de boom uitgebrand is en het nest met de verkoolde vogel eruit gehaald is, blijken de jongen levend onder de vleugels van de moeder vandaan te komen.

Zo deed Christus Jezus.
Hij voor ons, omdat wij anders zouden verteren.
Hij liet het niet bij woorden.
Hij gaf Zichzelf, Hij gaf zijn leven.
"Om onze ongerechtigheden werd Hij verbrijzeld;
de straf die ons de vrede brengt, was op Hem." (Jesaja 53).

*

Over verzoening gesproken!
Het woord, gemeente, dat de apostel Paulus hier in Colossenzen 1 gebruikt is een woord dat iets te maken heeft met ruilen, met stuivertje verwisselen.
Er is sprake van persoonlijke schuld die uit de weg geruimd moet worden.
'Jullie waren vroeger vreemden, vijanden van God.'
'Jullie waren van Hem vervreemd en Hem vijandig gezind.'
'Dat bleek uit jullie boze werken' schrijft Paulus aan de Colossenzen.

Het was goed, zeer goed, tussen God en dat allereerste mensenpaar.
Als goede vrienden gingen ze met elkaar om ... daar in het paradijs.
Adam overlegde met God hoe hij de dieren en de planten zou noemen.
Hoe hij Gods goede schepping zou kunnen beheren en in cultuur zou kunnen brengen.
Het was harmonieus.
Alles was op elkaar toe geschapen.
Zelfs Eva, die door God als een hulp tegenover Adam werd gegeven en zijn alleen-zijn moest doorbreken.
Maar toen ... toen kwam de satan, de duivel.
Weg was de harmonie.
In de relatie met God.

In de relatie met de schepping.
Vervreemding en vijandschap kwamen er in Gods goede schepping.
De mens, Adam en Eva, ontdekten dat ze naakt waren.
Uit schaamte verborgen zij zich voor God.
Vervreemding - vreemden werden ze voor hun Schepper.
Er kwam jaloezie, vijandschap.
Kaïn sloeg zijn broer Abel dood.
Wat een pijn, wat een verdriet moet de Here God gehad hebben ...
Steeds het goede zoekend ... voor zijn schepselen en voor Israël, zijn uitverkoren
volk.
Het antwoord: vervreemding, vijandschap.

God liet het niet bij.
Vervloekt werd de schepping.
Vervloekt werden zijn schepselen.
De dood maakte een einde aan een onbegrensd leven.
Dorens en distels.
Zweet en pijn.

En toch ...
Wat houdt God veel van ons mensen!
Wat houdt Hij veel van de wereld.
Hij zendt de Zoon van zijn liefde, Christus Jezus, naar deze aarde.
Om te verzoenen.
Om de goede verhoudingen weer te herstellen.
Het wordt een ruiltransactie.
Verhoudingen worden uit-gewisseld.
De verhouding van Christus tot God was er één van harmonie.
De verhouding van de schepping tot God was verwrongen.
Eén van dis-harmonie.
Verzoening vindt plaats doordat die verhoudingen worden uitgewisseld.
Christus Jezus geeft zijn goede verhouding met God aan de schepping.
Hij krijgt daarvoor zelf de verwrongen verhouding terug.
Door deze ruiltransactie van de Zoon van Gods liefde ... 'klikt' het weer tussen God
en Christus.
Maar het 'klikte' niet meer tussen God en zijn Zoon.
Hoezeer die verhouding verwrongen was, blijkt uit het kruis.
Die verhouding was zo stuk gegaan, dat het Christus Jezus zijn leven kostte.
We zeggen wel eens: 'Als er twee ruilen, moet er één huilen.'
Dat gold voor Christus Jezus in de meest letterlijke zijn.
Hij hééft er om gehuild, zegt Hebreëen 5 vers 7.

Broeders en zusters, jongelui, door zijn eigen Zoon eraan op te offeren, heeft God
zélf weer vrede gemaakt en heeft Hij alle dingen weer met Zich verzoend.
Alles.
Wat op de aarde is en in de hemelen is.
Heel de schepping.
Inclusief de mens.
'Dat geldt ook u!', zegt Paulus.

“Ook u, die eertijds vervreemd en vijandig gezind waart.”
Ervaart u dat ook zo?
Heb jij je al door de Here Jezus laten verzoenen met God?

*

Al lezend over het bijbelse begrip verzoening kwam ik het beeld tegen van de verzoening als een brug met vier pijlers.
Vier pijlers van de brug van de verzoening, die ons van de kant van onze verlorenheid ... naar de veilige oever van het eeuwige leven brengt.
Om de kloof tussen God en mens te overbruggen kan geen pijler van deze verzoeningsbrug gemist worden.
Anders stort de brug in.

ad 1. De eerste pijler, broeders en zusters, jongelui, is die van de menswording, de geboorte van Christus Jezus.
We hebben gezien hoe de relatie tussen God en mens verbogen, verstoord is - sinds het eten van de verboden vrucht in het paradijs.
Alle menselijk pogingen om de zondekloof tussen God en mensen te overbruggen ... liepen op even zo vele teleurstellingen uit.
Er zijn mensen geweest die het zochten in het doen van goede werken, in het vervullen van vrome religieuze plichten of in het brengen van offers.
Er waren anderen die de kloof naar God hebben geprobeerd te overbruggen door meditatie en andere transcendenten vormen van zelfverlossing.

Het unieke van het christendom is echter dat het niet de mens is, die zich moet inspannen om tot God te komen.
Het is God zélf, die Zich de moeite geeft om naar ons mensen toe te komen.
Het is een - voor ons - ondoorgrondelijk geheim, dat de Schepper van hemel en aarde ... aan ons mensen gelijk is geworden.
In de Zoon van zijn liefde wordt God zélf ... mens.
Paulus schrijft over Hem: “Hij is het beeld van de onzichtbare God.”
In Christus Jezus zie je Wie God is.
“Wie Mij ziet, ziet de Vader, Die Mij gezonden heeft.” (Johannes 14:9)
Hij is de volmaakte beeld-drager.
Hij laat ons zien en horen en voelen Wie God voor ons mensen wil zijn.
De Zoon van Gods liefde is mens geworden.
Dat is de eerste pijler van de brug van de verzoening.

*

Ad 2. De tweede pijler van de brug van de verzoening is het sterven van Gods Zoon aan het kruis.
Het doel van zijn mens-wording was niet alleen om Gods beloften te vervullen en de mensen te laten zien en horen Wie God voor mensen wil zijn ...
De Zoon van Gods liefde werd mens ... om te kunnen sterven.
Johannes de Doper heeft Hem aangewezen als het Lam dat de zonden van de wereld weg zal nemen.
Dat Lam zal geofferd moeten worden.

In de Bijbel lezen we dat een offerlam volkomen gaaf en zonder gebrek moest zijn.
(Exodus 12:5)

Vier dagen voor het Pascha (de tiende dag van de eerste maand) moesten de Joden een offerlam kopen ... of het van de kudde afzonderen.

Op de veertiende dag moest het dan in de schemering van de avond worden geslacht.....

Precies op de tiende dag 'verkoopt' Judas zijn meester Jezus voor dertig zilverstukken aan de oversten van het Joodse volk.

De Joden hadden in Jezus hun Paaslam gekocht.

Na het aankopen van dit Lam begon het onderzoek naar de eventuele gebreken.

Het Joodse Sanhedrin, de Romeinse stadhouder Pilatus onderzochten het Paaslam Jezus.

Ze vonden in Hem geen enkel gebrek!

De Zoon van Gods liefde bleek het volmaakte Paaslam te zijn.

Zo stierf Hij in de avondschemering van de veertiende van de eerste maand.

Het ging precies zoals het in Gods Woord was aangekondigd:

"Ook ons Paaslam is geslacht: Christus", schrijft Paulus in één van zijn andere brieven. (1 Corintiërs 5:7)

Het offer van Gods Zoon aan het kruis van Golgotha ... de tweede pijler van de brug van de verzoening.

*

Ad 3. De derde pijler van de brug van de verzoening is de opstanding van Christus Jezus.

Het is opvallend hoe vaak er in het bijbelboek Handelingen en de brieven van het Nieuwe Testament gesproken en geschreven wordt over de opstanding.

Zonder de opstanding van Christus Jezus zouden ...

prediking en geloof zonder inhoud zijn ...

ons geloof zonder vrucht ...

we zouden dan nog steeds in onze zonden leven ...

en de beklagenswaardigste zijn van alle mensen.

(1 Corintiërs 15: 14-19)

"Maar nu, Christus is opgewekt!" (vers 20)

Niemand hoeft te twijfelen aan de opstanding van Christus Jezus.

Het ene 'bewijs' na het andere wordt geleverd:

* het graf was leeg;

* de soldaten sloegen op de vlucht;

* de steen was weggerold;

* er is een lange lijst van getuigen, die Hem - na zijn opstanding - hebben gezien.

De Zoon van Gods liefde stond op als Eersteling uit de doden.

Zijn opstanding is het begin van een lange reeks die zal volgen.

Hij is de Baanbreker ... na Hem zullen ook allen, die in Hem geloven ... die met God verbonden zijn in een verzoende relatie ... met een verheerlijkt lichaam eens opstaan uit hun graf.

Zonder de opstanding van Christus Jezus is er geen hoop, geen toekomst.

Zijn opstanding doet ons - over de grenzen van dit aardse leven - heen kijken naar een eeuwig leven bij God.
De derde pijler van de brug van de verzoening.

*

Ad 4. De vierde en laatste pijler van de brug van de verzoening is, gemeente, de hemelvaart van Christus Jezus.

Waarom gaat Jezus naar de hemel terwijl er nog zoveel voor Hem te doen was op de aarde?

Christus Jezus gaat naar de hemel om daar plaats te bereiden. (Johannes 14:2)

Wanneer Hij afscheid neemt van zijn leerlingen vertelt Jezus hen over de hemel als een groot huis.

Een huis met verschillende kamers of appartementen.

Hij noemt dat huis, de hemel: het Vaderhuis.

Daar gaat Jezus naar toe om voor al Gods kinderen een woning, een appartement in orde te brengen.

Hij gaat ook naar de hemel om daar zijn grote bruiloft voor te bereiden.

Jezus is de Bruidegom.

Zijn gemeente is zijn bruid.

En eens zal Jezus op aarde terug komen.

Dan zal het grote feest van zijn bruiloft gevierd worden.

Een feest zonder einde.

Een eeuwig feest.

Als een bruid met prachtige feestkleden aan ... zullen we dan heilig, onbesmet en onberispelijk voor de goddelijke Bruidegom staan.

De hemelvaart van Christus Jezus ... de vierde pijler van de brug van de verzoening.

*

Deze vier pijlers heeft Jezus hier op aarde mogen bouwen.

De brug van de verzoening waarover God Zelf naar ons is toegekomen is klaar.

Hij blijkt solide en betrouwbaar en is voor iedereen toegankelijk.

Vandaag mag ook ik aan het begin van die brug staan en u allemaal uitnodigen om over die brug te komen.

“In de naam van Christus Jezus vraag ik u en jou - net als Paulus eens deed: Laat je met God verzoenen.”

‘Kom over de brug!’

Van Gods kant is alles klaar.

Er wordt een reactie van onze kant verwacht.

Ben je bereid om op zijn verzoeningspogingen in te gaan?

Hij wil zo graag dat de vervreemding en vijandschap in je leven plaats maken voor vriendschap en vertrouwen.

*

Eén ding kan niet uitblijven.

Wie over die brug van de verzoening tot God wil komen zal gegrond en standvastig moeten blijven in het geloof.

Dat is van levensbelang.

Want heel de verzoening en dat onberispelijk zijn voor God, dat Christus Jezus voor ons heeft bewerkt, komt alleen maar naar ons toe in de weg van het geloof.

Het geloof is de weg waarlangs we over de brug van de verzoening weer bij God kunnen komen.

Is die weg geblokkeerd, of opgebroken, dan krijgt de vervreemding en de vijandschap weer een kans om bij God vandaan te houden.

Daarom ... standvastig blijven in het geloof ... of dat belangrijk is!

En laat je niet afbrengen van de hoop van het evangelie.

Houdt het einddoel van je levensreis steeds voor ogen.

Week aan week wordt het je verkondigd vanaf de preekstoel.

Elke dag kun je er over lezen in je bijbeltje.

*

Verzoening!

Over twee weken is het weer Goede Vrijdag en Pasen.

We bereiden ons daarop voor.

Van zijn kant zegt God: 'Het is goed!'

'Je bent verzoend door het bloed van het kruis.'

'Alle dingen zijn door Christus Jezus, de Zoon van mijn liefde, weer verzoend.'

Broeders en zusters, jongelui, breng die verzoening dan ook zelf in de praktijk.

Denk daarbij niet te gering van de Heilige Geest.

Hij kan levens vernieuwen en veranderen.

Wie verzoend leeft, mag zelf ook verzoenend leven.

Zou Gods initiatief tot verzoening geen prachtige initiatieven bij ons wakker roepen?

.....

Laten we samen bidden:

Here, onze God.

Het blijft voor ons een geheim, een mysterie, waarom Uzelf het initiatief hebt genomen om naar ons toe te komen.

Maar U hebt het toch maar gedaan.

Een brug van verzoening.

Naar ons, zondige, opstandige en vijandige mensen.

In de Zoon van uw liefde, onze Here Jezus Christus, hebt U de brug van de verzoening voor ons laten bouwen.

Door Hem mogen wij als verzoende mensen weer tot U komen.

Geef ons geloof en volharding om over die 'Brug' te komen.

Help ons om die verzoening ook zelf in de praktijk te brengen naar anderen toe.

Laten we - in deze weken waarin we op weg zijn naar Goede Vrijdag en Pasen - ons realiseren hoeveel het de Here Jezus gekost heeft.

Hij is het Lam dat hiervoor zijn eigen leven heeft opgeofferd.

Om ons met U weer te kunnen verzoenen.

U, Here Jezus, willen we daarvoor danken.

Met heel ons hart en heel ons leven.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden, 13 maart 2005

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !